

**ПАМ'ЯТІ
ДОКТОРА МЕДИЧНИХ НАУК,
ПРОФЕСОРА
ПРОЦЮКА РАДУ ГЕОРГІЙОВИЧА**

3 липня на 86-му році життя відійшов у вічність видатний вчений у галузі фтизіатрії та пульмонології, лікар, педагог, наставник, патріот і Людина з великої літери, професор кафедри фтизіатрії та пульмонології Національного медичного університету імені О.О. Богомольця Радуге Георгійович Процюк.

Народився Радуге Георгійович 9 квітня 1939 року в селі Верхні Синівці Глибокського району Чернівецької області в родині селян. У червні 1941 року разом з матір'ю, братом та двома сестрами його було репресовано і вивезено для проживання в Казахстан. Батька також було репресовано і вивезено окремо від сім'ї невідомо куди, і досі відомостей про нього немає. У 1947 році із Казахстану повернувся в рідне сіло.

Після закінчення середньої школи Радуге Георгійович у 1957 році вступив до Чернівецького державного медичного інституту (нині Буковинський державний медичний університет), після закінчення якого з 1963 по 1965 рік працював головним фтизіатром Центральної районної лікарні Млинівського району Рівненської області. У 1965 році вступив до аспірантури на кафедру фтизіатрії Київського інституту удосконалення лікарів (нині Національний університет охорони здоров'я України імені П. Л. Шупика).

Після захисту кандидатської дисертації Радуге Георгійович з 1968 року працював асистентом, згодом доцентом, а з 2001 року професором кафедри фтизіатрії та пульмонології Національного медичного університету імені О. О. Богомольця. Він успішно займався науковою, педагогічною, лікувальною роботою.

У 1987 році Радуге Георгійович захистив докторську дисертацію на тему: «Аэрозольтерапия больных туберкулезом и ее влияние на сурфактант легких и гемодинамику малого круга кровообращения».

Основні наукові напрями досліджень професора Радуге Процюка пов'язані з вивченням актуальних проблем педагогіки, фтизіатрії, пульмонології, ВІЛ-інфекції / СНІД та COVID-19. Вперше в Україні саме Радуге Георгійович вивчав особливості фармакокінетики протитуберкульозних препаратів при різних методах введення у хворих на туберкульоз легень, що дозволило

удосконалити тактику лікування хворих. Фундаментальними є його праці в галузі аерозольотерапії, радіозотопні та електронно-мікроскопічні дослідження про вплив інгаляцій ультразвукових аерозолів лікарських препаратів на аерогематичний бар'єр, сурфактантну систему легень, кондиціювання повітря, що видихається, мукоциліарний кліренс, функцію зовнішнього дихання, гемодинаміку малого і великого кола кровообігу. Вони дали змогу вперше розкрити раніше невідомі механізми як лікуючої, так і пошкоджувальної дії аерозолів.

Радуге Георгійович Процюк є автором близько 400 наукових праць, у тому числі у співавторстві 5 монографій, 2 підручників, 11 навчальних посібників, 9 навчальних планів і програм по фтизіатрії для студентів вищих медичних закладів освіти III–IV рівнів акредитації, лікарів-інтернів, магістрів з фаху «Фтизіатрія», 13 авторських свідоцтв і патентів, 18 методичних рекомендацій, 3 інформаційних листів, 5 раціоналізаторських пропозицій.

Висококваліфікований педагог, талановитий організатор фтизіатричної науки зробив значний внесок у підготовку лікарських кадрів, впровадження наукових досягнень у навчальний процес і практику охорони здоров'я. Під його керівництвом підготовлена школа фтизіатрів — 6 кандидатів наук.

Доктор медичних наук, професор, лікар вищої категорії за спеціальностями «Фтизіатрія» та «Пульмонологія», Заслужений діяч науки і техніки України, двічі Відмінник освіти України Радуге Георгійович виконував велику громадську та організаційну роботу. Він був членом Вченої ради медичного факультету № 3, першим віцепрезидентом – головним ученим секретарем, академіком-секретарем відділення медицини Національної академії наук вищої освіти України, членом Президії, віцепрезидентом, академіком-секретарем відділення медицини Міжнародної академії освіти і науки України, членом Циклової методичної комісії з терапевтичних дисциплін Університету, багатьох спеціалізованих Вчених рад із захисту кандидатських та докторських дисертацій. А також експертом з лікар-

ських препаратів Державного експертного центру МОЗ України, членом редколегії ряду медичних журналів.

Раду Георгійович нагороджений численними відзнаками, серед яких – ордени Святого Рівноапостольного князя Володимира Великого III, II, I ступенів, Святого апостола Андрія Первозванного II-го ступеня, Ярослава Мудрого, Науковець року, нагрудний «Знак пошани», почесна відзнака святителя і сповідника Луки, низка медалей, почесних грамот МОН і МОЗ України.

Слово Раду Георгійовича завжди мало вагу, його думка надихала оточуючих, спонукала рухатись вперед, а його приклад формував покоління. Він вкладав в улюблену справу не лише знання і досвід, а власну душу – щиро, безкорисно, самовіддано, з любов'ю. Він завжди прагнув допомогти та підтримати.

Світла Пам'ять та глибока вдячність Раду Георгійовичу! Щирі співчуття рідним та близьким!

*Колектив Державної установи «Національний науковий центр фтизіатрії,
пульмонології і алергології ім. Ф. Г. Яновського НАМН України»
Правління Асоціації фтизіатрів і пульмонологів України
Редакційна колегія «Українського пульмонологічного журналу»*